

Et år i Guinea-Bissau

Vi er to studerende, der begge har brugt et år på at lave forskning i Guinea-Bissau, og vil her prøve at give dig et lille indblik i hvordan livet som forskningsårsstuderende har været for os. Vi kom til Bissau i september 2017 og rejste hjem igen august 2018. Vi var udsendt fra Aarhus Universitet, og har arbejdet på BHP med hhv. tuberkulose- og HIV-projekter.

Guinea-Bissau er et lille vestafrikansk land og et af de allerfattigste lande i verden. Det er præget af at have været politisk ustabil i mange år og er derfor et land der fortsat har store udfordringer med lave uddannelsesniveauer, dårlig infrastruktur og ringe adgang til sundhedssystemet. Alligevel er kulturen varm og imødekommende og vi har følt os meget trygge og godt tilpas når vi har færdes rundt i Bissau.

Da vi først kom til Bissau blev størstedelen af vores energi brugt på at vænne sig til de nye og meget anderledes omgivelser og ikke mindst at lære det lokale sprog, portugisisk kreol. Det officielle sprog i Guinea-Bissau er portugisisk, men størstedelen af befolkningen taler den meget mere simplificerede udgave, kreol. Efter et par måneder kan de fleste begå sig med de simple dagligdagsting og i løbet af et år kan man faktisk nå at blive ret god. Det bliver sjovere og sjovere, jo mere man kan og det at kunne tale "folkets" sprog giver udover masser af respekt, også en unik adgang til landet og kulturen da man kan snakke med stort set alle uanset hvor i landet man kommer hen.

Som forskningsårsstuderende bor man sammen med andre studerende fra BHP, i huse ved siden af hinanden og typisk 2-3 sammen i ét hus. Man bor tæt og kommer hinanden rigtig meget ved på godt og ondt. Det derfor vigtigt at man kan sætte sine egne grænser, for privatliv er der ikke nødvendigvis så meget af. Der er lidt højskole over det, hvor det er de samme mennesker man både arbejder med, bor med og er sammen med i fritiden.

Afhængig af hvilket projekt man er koblet på kan ens dagligdag foregå enten i BHP's kontorbygninger, det nationale hospital Simão Mendes, små sundhedscentre rundt i byen eller en blanding heraf. Næsten uanset hvilket projekt man er på, vil en stor del af ens arbejdsopgaver bestå i at supervisere de lokale assistenters dataindsamling. Man skal være forberedt på at arbejde meget selvstændigt, da ens vejleder ikke altid kan være i Bissau. Nogle gange skal der bare tages en beslutning, og så må man gøre det så godt man kan på trods af sproglige og kulturelle begrænsninger!

Men selvom man hurtigt kommer til at bruge meget tid på at arbejde, er der heldigvis masser af muligheder for at få nogle rigtig gode og anderledes oplevelser i fritiden. Weekenderne kan blive brugt på alt fra afslapning ved en pool, ture på markedet, ture rundt i Guinea-Bissau og nabolandene eller vores favorit: en weekend på en af de mange lækre tropeøer med fx afslapning i hængekøjer eller flodheste- og kæmpeskildpaddeekskursioner.

Der venter nogle virkelig store oplevelser, hvis man kaster sig ud i at bo i et så anderledes land i et helt år. Man bliver udfordret og til tider presset til det yderste, men man lærer vildt meget om sig selv, og det er en helt unik mulighed for at komme ind under huden på en fremmed kultur og et land, der virkelig er "off the beaten track". Vi har i hvert fald ikke fortrudt det et øjeblik og ville ikke have byttet det for noget!

Bom bias, Anneline og Tina